

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

3. Quis possit eximere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

18. Limes autem consideratur ex quatuor circumstantiis, ex persona, causa, loco sive re, & ex tempore cap. 1. § 2. dif. 29.
Inde terminatae autem semper & ubique locum habent, quales merito supra adnotavimus esse personales num. 3. § 5.
19. Paucis, quæ species exemptionum concessa sit, non aliter dijudicari potest quam ex tenore privilegii ad quem tanquam ad scopum in hoc iudicio collimandum est. cap. porro de privileg. cap. fin. de usu pallii arg. 1. de hisff. de transact. cap. cum iure de offic. deleg. l. unica C. de mandat. princip.
20. Et quidem divisiones hæc accidentales sunt, excepta prima divisione, in reales, & personales, quæ penitus rem atque substantiam exemptionum conceruit.
21. Rursus exemptione alia est, cui renunciare non licet, ut est ea quam Papa concessit cap. cum tempore de arbitris cap. si deterra de Privilegiis.
Alia cui renunciare licet, qualis est ea, quam Ordinatus concessit certis in casibus, quos infra capite sequenti exprimemus. Io. Andr. cap. scienti de Reg. Iur. in 6. Fel. cap. P. & G. Col. 3. de offic. deleg.
22. Postremo alia est *Pura & Absoluta*, ut est qua ab omnibus eximit subjicitq; immediate sanctæ Sedis; alia vero non pura & absoluta sed media, exemplum in Abbatia Clarmonensi Ordinis Cisterciensis, quæ subjicitur Abbatia Clarevallensi, utraque enim exempta est, sed diversimode: una enim immediate, altera mediata glo. sing. Clem. attendentes de statu Monach. Card. Clem. 1. quas. 4. de suppl. neglig. prelat. à legat. 23. text. Clem. 1. de Rescript. Prima divisionis species propria est, ceteræ impropiæ, teste Peckio cap. privileg. num. 4. ad verb. personale de Reg. Iuris in 6.

Q V E S T I O N E III.

Quis possit eximere.

S U M M A R I U M.

1. Princeps concedit exemptiones civiles.
2. An Episcopus eximere possit.
3. Regulariter non potest.
4. A visitatione, procuratione, correctione eximere non potest, neg. à Cathedratico Iure reverentie, Charitativo subsidio.
5. Eximere tamen potest initio fundationis Ecclesia. Repudiatio futuri juris non est alienatio.
6. Eximere potest per modum Vicaria perpetua.
7. item patiente prescriptionem aut sententiam.
8. Et in omnibus aliis casibus exceptis pronotatis.
9. Prelatus non appellando præjudicat Ecclesiæ.
10. An Archiepiscopus possit eximere.
11. An Patriarchæ.
12. An legatus à latere.
13. Exemptio est de reservatis Pape. Legatus nihil potest juri contrarium.
14. An Pontifex.

15. P. 98-

15. Pontifex nō potest eximere à Rom. curia. excommunicetur.
16. An ua quis eximi posse ne à Pontifice 17. Pontifex non potest sibi manus ligare.

PRincipem seu Imperatorem in civilibus exemptionem posse concedere, certius est, quā sit necesse probare. C de his qui à principe vacat. munier. accepérunt lib. 10. Petrus Antiboli tract. de manerib. §. 4. num. 3. & seqq. Hoc autem intra ius carceres coerceri debet. Nam Ecclesiasticas exemptiones aliqua ratione ei concedere non licet. cap. dandum de decimis cap. bene quidem dñs. 96. cap. Ecclesia Sancta Maria de Constit. Abb. & DD. cap. auditio num. 9. de Ref. in integrum. Innoc. Abb. Host. cap. audi- tis de integ. ref. Alber. lib. à Zenone C de quadr. prescript.

Sed præcipua difficultatis est, an Episcopus possit. Posse censuit Caldeus Conf. 5. de Reb. eccl. non alien. Oldr. cons. 172. Col. 3. & cons. 254 ad obiectas Col. 2. hisce præcipuis rationibus, quod præscriptione ac sententia episcopalii juri præjudicetur, ac aduersus eum his titulis exemptione acquiratur. cap. auditio de Præscript. cap. cum inter de Re judicat.

Regula tamen communis est, nos posse in totum eximere glo. cap. 1. in pr. de pri- vileg. in 6. ubi Philipp. Frano. num. 4. vers. In glo. 2. Abb. cum olim num 4. de privileg. d. cap. constitutus cum glo. de religios. dominib. in cap. cum venerabilitate confitit. cap. eum in- ter. ubi etiam Felin. de Re jud. n. 3. & 4 glo. solemnis cap. vissi 16. quest. 2. Felin. in suo re- peri. vers. Episcopus cum consensu capituli.

Quam specifico octo modis. Imprimis ut à visitatione, 2. à procuratione, 3. à cor- rectione eximere non possit. cap. vissi 16. quest. 2. Ne quidem illa præcipriione, e. cum ex officio præscript. lo. Franc. Pavinius auditor Rot. tract. 2. de visitatione prima part. quest. 4. num. 22. & 24. Molina de Inst. & Iure to. 1. tract. 2. distut. 85. fol. 3. §. A. in fine & disp. 79. fol. 326. E. vers. obedientia. Nisi tamen detur de alio prælato, ut infra dicetur.

Quarto neque à Cathedratico, cap. pastoralis, cum glo. ubi etiam Hostiens. de donat. 5. glo. cap. quicunque recognoverit 16. q. 7. quod ita appellatur, quod detur Episcopo pro honore Cathedrae cap. placit. 10. quest. 3. idem quod synodatum, quia in synodo solvit. cap. olim de cens. 10. Hugo de officio quatuor prelatorum part. 1. tit. de exact. E- piscopi. lo. Franc. tract. de visit. quest. 5. prime partis num. 12. & seqq. quod adeo ve- rum est, ut pro libertate Cathedratici seu synodalici non currat præscriptio contra Episcopum. Card. Clem. in 3. qui. 1. de Iur. patr. Balbus de præscript. in 5. part. quest. 16. Henricus Rotteus. tract. de synodo part. 3. nu. 87.

Quinto similiter neque à jure reverentiae eximere potest. Bald. l. fin. C. de bon. lib. Angl. Lud. l. sed si hac §. patronum ff. fol. matr. vide Felin. cap. cum inter num. 3. de Reju- dicat. Jacob. Puteum lib. 3. decisi. 115.

Sexto nec à charitativo subsidio, cap. cum apostolus de censibus, late Bartolom. Bel- lencinus

lencinus rota auditor tract. de charitat. sub fidio quæst. 47. per tot. est enim etiam ad instar aliorum jus impræscriptibile. Bellens d. tract. quæst. 50. nro. 7. & 9.

Septimo nec à jure institutionis arg. cap. cum sat. de offic. archidiac. ca. 2. de capell. Menoch. lib. 6.

Postremo nec ab iis quæ sunt Ordinis Episcopalis. quæ refert Hostiensis in cap. dilecto de officio Archidiac. Notant autem hi casus inter ceteros DD. ab Abbat. & Io. Andr. in cap. cum venerabilis de censibus Frederici cons. 2. 48.

Verum quia superius ad quæstionem respondimus regulariter negative, ramque est in jure ut generalis assertio subverti non possit. l. omnis diffinitio ff. de reg. juris. Hinc regulam seu communem istam opinionem restringo. Imprimis ut Episcopus possit Ecclesiam eximere initio Foundationis. Ratio est quia tum nondum est qualitum Episcopatus. Jus superioritatis. Ante de Buir. & Imola. cap. cum inter de consuet. Caldens d. cons. 5. Feliz. d. cap. cum inter num. 4. Cardin. cons. 11. quadam societas. Lud. allegat. 44. & translatum est, quod repudiat futuri juris non scilicet alienatio, sicut etiam qui occasione acquirendi non uitetur, non dicitur alienare, l. alienationis §. qua occasione ff. de verb. signifit. Fabian. de Monte tral. de emp. & vend. quæst. 4. quæst. 22. numer. 15. Quamvis Bütio & Imolæ reluctetur Fredericus d. cons. 2. 48.

6 Secundo ut possit per modum Vicariae perpetuae: excipiendo tamen jura de quibus Abbas e. Cum venerabilis n. 5. de censib. & in e. Constitutus, n. 10. ubi etiam Innocent. de Religiosis domibus.

7 Tertio eximere potest præscriptionem patiendo, vix est enim ut non videatur alienare qui patitur usum cap. auditis cap. olim ubi D.D. præscript. l. alienationis ff. de verb. sig. Fabian. de Monte de emp. & vend. quæst. 4. quæst. 22. n. 13. de præscriptionibus autem adversus Episcopum late Francisc. Balbus de præcept. in prima parte quintæ partis princip. quæst. 11. & seqq.

8 Quarto à sententia pro exemptione legitimè lata non appellando cap. Cum inter ubi Abb. Feliz. & D.D. de Re judic. per ea quæ notat. Io. Berthulinus tract. de Episcopis in quarta parte 4. libri. quæst. 7. nro. 22. Paucis in ceteris casibus exceptis octo prænotariis Episcopus eximere potest. Abb. cap. Cum inter num. 13. de Re judic. cap. Pastoralis num. 5. de donat. & d. cap. Cum venerabilis de censib. ubi Io. Andr. & D.D. vide Innoc. d. cap. Pastoralis n. 5. 6. 7. de donat. Id tamen si faciat solemniter, cum causa, & consensu capituli, alioquin non valeret. Archidiac. cap. vñsis 16. quæst. 2. Specul. de Alpenai §. nunc de Episcoporum versio. 76. cum addit. Fred. d. cons. 2. 48. per cap. novit de his quæ sunt à prefatio. Clement. 2. de Reb. Eccles. non alien. cap. fine exceptione 12. nro. 2. Abundat autem robore si accedit confirmatio Papæ, cap. constitutus ubi D.D. de Reg. dom. glo. & Abb. d. cap. Cum venerabilis num. 4. quæ præsumuntur tractato cursu decennii, ita Menoch. de presump. li. 3. c. 132. u. 53. Itaq. de præscrip. §. 1. glo. 4. per tot.

Restat

Restat solutio argumentorum Caldei & Oldradi, quæ solvuntur alio argu-
mento, à violatione tñm dialecticis, Christoph Hegendor. in dialect. legali lib. 2. tomo 15.⁹
quām Iurisconsultis usitato. I. mulier cum l. seq. ff. ad S. C. Velleian. Etenim contra ar-
guo: Episcopus potest per præscriptionem Ecclesie tacite præjudicare, ergo non
potest exprestè per exemptionem. Ratio est, quia dispar est ratio taciti & expressi.
Præses in loco, ab expresso ad tacitum. Ideoque clericus tacitè potest iurisdictionem a-
lieni Episcopi protogare; expressè non potest. cap. si diligenter cap. significanti c. dile-
cti de foro competenti Præses eodem loco. Et ut paucis multa, Episcopus tacitè qui-
dem Ecclesie præjudicate potest, exprestè vero non potest. *Bertachinus tract. de E-
piscopis in quartia parte quartaria partis quest. 7. n. 22.* Parum urget secundò, quod adfer-
tur de sententia: quia negligentia Prælati non appellantis tacitè præjudicat Eccle-
siae, quod exprestè non posset, cap. biduum 6. quest. 2. cap. Sepe ubi DD. de appellat. glo.
& DD. cap. 1. ut lite non contst. Abb. cap. 1. de dolo & conumacia. *Bertachinus d. quest. 7*
num. 22.

Successive queritur tertio, an Archiepiscopus possit? Causa questionis est, quod¹⁰
Archiepiscopus dicitur velut Princeps Episcoporum: estque in sua metropoli seu
Archiepiscopatu ordinarius ordinariorum. Sicut enim totius Episcopatus Eccle-
siae in potestate sunt Episcopi, sic Ecclesiae totius Archiepiscopatus (inquit canon)
ad diocesim pertinat Archiepiscopi. cap. 1. 9. quest. 3. Spec. de sentent. §. 6. vers. Quid
si Episcopus. *Bertachinus de Episcop. in prælacione 13. Annot. de Pret. de Iurisdict. Episcop.*
cap. 6. num. 17. Distinguendum est, ut in diocesi suffraganorum non possit tex-
cap. scilicet unire de excessib. prælator. cap. duo o. pastoralis de offic. ordin. o. nullius de luce patr.
Abb. d. c. Cum inter n. 14. de Rejudicat. In sua autem eadem possit quæ Episcopus.
Abb. d. c. cum inter.

Ratio est, quia licet Archiepiscopi sint ordinarii totius provinciae sive metro-
polis cuius gerunt solitudinem, non ideo tamen cujuslibet de provincia, sed juris-
dictio in quemlibet dicitur esse impedita, paucis quibusdam casibus per glo. &
DD. exceptis glo. solemnis cap. pastoralis de offic. ordin. Io. Francisc. Pavimus de visita-
tione part. 1. quest. 10. n. 50. & seqq. Quos Holtiensis tit. offic. ordinari. §. sunt autem
expressi his versibus

Officium varium forus, appellatio, crimen,	22
Peccans, non patens, res, consultatio, defens,	22
Prælul, canonici tumidi, sententia nequam,	22
V. sitat, indulget custos, quia Papa dat usus	22
Permutat, socius suspectus, cumque remittit	22

Casibus his primas subjectos præsumit aceret.

Portò, si consentiente Episcopo Archiepiscopus eximeret, tum non tam ab ejus iuris-
auctoritate, quam ex consensu Episcopi exemptio vites, & robur assumeret,

Arg. cap. Cum inter in verbis cum suis testimonio. R. quondam Veronensis Episcopi quis est iusdem Ecclesie Archipresbyter exiit factum fuerat & compleatum ubi etiam glo. & Abb. n. 14. de re iudic. quo in casu censuit glossa in cap. placuit 16. quest. 6 per cap. Archiepiscopus 9. quest. 3. adhibendum esse consensum omnium Episcoporum provinciae;

12 quod tamen Abbatii displicuit d. cap. Cum inter n. 14. de Re iudic. Eadem dicta sunt de Patriarchis cap. duo de offic. ord. id est patribus patrum, seu primatibus, ordo in iure post Pontificem summus. Quae enim dicuntur de Episcopis, eadem etiam habent locum in Archiepiscopis & Patriarchis. Caccalup. de unio. art. 4. n. 5. vers. 3. vol. tract. 15. fol. 150. quales olim quatuor taecum erant: Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, Hierosolimitanus, cap. antiqua de Privileg. cap. clerorum dist. 1. cap. omnes sine dist. 22. hodie sunt Bituricensis, Pisanus, Aquileiensis, Venetus, de quibus Nicolaus Boerius de ordine graduum utriusque fuit part. i. nn. 13. & seqq. Francisc. Pavinus de visit. part. 1. quest. 2. num. 8. & seqq. Petrus a Monte in Monachia Concilior. Rubr. ordo assistentium concilio. n. 1. Marcus Mantua tract. de concilio n. 75. & seqq. Io. Hugo de officio quatuor prelatorum §. Erant etiam omnia apud.

13 Sed quid de legato? Non posse eximere, etiam si esset legatus a latere certi juris est, probaturque duplicitate. Prior est, quod de exemptione fit de reservatis papae. late Abb. cap. ult. n. 1. & seqq. cum apost. de confir. utili, vel inutili. Rebuff. in prax. benef. par. tit. de Revoc. union. num. 16. glo. in cap. quod translationem, de officio legati, ac propriè Apostolicae sedi competit glo. cap. 1. verb. exemptionis de privileg. in 6. ubi Philipp. Franc. n. 4. ver. 1. in gloss. 2.

Translatuum autem est, quod ubi requiritur Apostolica indulgentia, non videtur indulgentia legati, sex. cum glo. in clem. per literas de prebend. Clem. quia contingit §. 1. vers. Apostolica de relig. dom. Bellen. de charit. subsid. quasi. 40. prout nec in generali legati a latere commissione transeunt causis papae reservati. Nicolaus Boerius tract. de potestate legati a latere n. 24.

Posterior est, quia Legatus a latere nihil potest facere quod tendat in violationem juris communis, quod Abbas dicit esse regulare. cap fin. nn. 2. cum add. de confir. utili vel inutili. Boer. d. tract. de per. legati a latere n. 44. Villadiego tract. de legato. par. 1. quest. 9. n. 6. 4. per cap. per. & ult. de filiis presbyterorum. eximere autem & adverfatur juri. cap. Omnes basilic. 16. quest. 7. Milis in repertorio verb. Episcopus fundat. fol. 127. & Episcopus solus fundat. fol. 130. per tex. cap. cum Episcopatus de offic. ord. in 6. & plurimum prajudicat Ecclesia. Baron. in annal. Eccl. tom. 8. anno 676. Ponifice Adeodato fol. 517 latissime Durandus de modo celebrandi concil. generalis tit. de exemptionibus a. 15. usque adn. 75. Concil. Tridentinum sessione 2. 4. cap. 11. & 20. de Refor. Ideo quod non est facile (inquit Fel.) concedenda exemptione. ca. Cum non liceat n. 1. de prescript. Sed potius rejicienda. Rom. conf. 37 Innocent cap. dudum de privileg.

14 De Pontifice videtur voluisse dubitare Durandus tract. de modo generalis Concilii part.

part. 1. Rubr. 4. n. 18. 43. 44. & seqq. Sed tamen nihil dubii subest, glo. cap. 1. in pr. ubi etiam Francus de privileg. in 6. cap. frater 19. quæst. 1. cap. luminos 18. quæst. 2. glo. cap. quod translatione de offic. legati. Et optime in nostris terminis Parisius conf. 22. n. 11. & seq. vol. 4. expressum Mandatis designat gratia. exemptiones vero eximere proprie est Apostolica sedis. Anchur conf. 132. n. 5. Spec. tit. de legato. §. nunc ostendendum ver. 1. l. nemo C de diuinioribus lib. 10. cap. Cum inferior ubi glo. in ve. bo exemplum & Abb. de majorie & obidem. Quid enim et abnegabimus de quo insigne illud D. Bernardi 2. de Considerad Eugen. Age indagemus adhuc diligentius, quis sis, quam geras personam in Ecclesia Dei; Quis es Sacerdos magnus? Tu princeps Episcoporum. Tu hæres Apostolorum, tu primatus Abel, Gubernatu Noe. Patriarchatu Abraham, Ordine Melchisedech, dignitate Aaron, auctoritate Moyles, iudicatu Samuel, potestate Petrus,unctione Christus. Alia multa de Pontifitibus potestate leguntur apud Anton. de Rofellis træt. de Conciliis cap. 1. Sententia qua potius attendenda sit. 17. & Capit. Pontifex circa quos & ubi potestatem habeat, cum aliis plurimi capp. seqq. Item eundem tract. de potestate Imperatoris & Papa, per tor. Catald. de Bonon. pag. tract. de potestate Papa. Pretereundum tamen non est, quod, et si pontificis sit proprium eximere, tamen quod à se, vel Romana curia eximere non posse; Abb. cap. si quis num. 2. de Major & obed. Selva tract. de beneficio part. 3. quæst. 8. num. 36. & tract. de jure jurando part. 4. nn. 39. Bellens de charit. subsid. quæst. 58. n. 4. Restaurus tract. de Imperatore q. 50. n. 32. Felin. cap. Cum non liceat num. 1. 4. de prescript. nec adversus eum præscriptione exemptionem acquiri, verius est. Felin cap. cum nobis, de prescript. & d. c. cum non liceat. Mili in reperire, verb. prescribere nemo fol. 358. Abb. c. ad audienciam n. 18. & 19. de prescript. Restaurus de Imperatore d. quæst. 5. 4. n. 6. idq; ne dentur acephali, quos Ecclesia rejicit. cap. nullaratione dist. 93. ubi glo. quod de omnimoda & totali exemptione accipiendum est: speciali enim privilegio, ut pura charitativo subsidio, decima papali, aut alio ejusmodi jure à Pontifice quis eximi possit. cap. decet de reg. Iur. in 6. cap. 1. & 2. 2. 5. quæst. 2. Bartholom. Bellencinas de charitat. subsidio. quæst. 8. n. 3.

Unde itum est in aliam, & quidem arduam questionem, an Princeps privilegio 16. aut præscriptione eximi possit à punitione Pontificis, seu quod in idem recidit ne ab eo excommunicetur? Posse videtur judicare extravagans lo. 22. incip. frequentes, sub finem; dignitati entro principis partendum est. Massa ad formulam Cam. ob. lig. tit. Reliqua processus n. 21. Verum est eiusmodi Privilegia, & vana esse, & nulla, late Roder. Episc. Sameren. lib. de Origine principatus parte 2. charta 77. & seqq. §. ver. 11. n. tertio. Restaurus tract. de Imperatore quæst. 50. nn. 32. quæst. IIII. casu 77. per cap. Cum instantia ubi. DD. de censibus cap. per venerabilem. Qui filii sint legitimi cap. Lieet de foro compet. cap. novit. de iudic. l. Iubemus nullam ubi DD. C. de Sacrof. Eccles. cap. cum non liceat de prescript. Et est conclusio Abbatis d. cap. cum instantia. His verbis: Quinimo dicit lo. Andr. se non credere quod Papa posset aliquem privile-

giare, ne teneatur venire ad eum, vel ut per eum non possit excommunicari, & ego
 hoc habeo pro indubitate, quia cum Papa teneat locum Dei in terris ut in cap. 2.
 de transl. prelator, non debet aliquid eximere sua potestate, cum per hoc exime-
 tur a potestate Dei, unde contra summam potestatem Papæ, non valet prescri-
 ptio, ut not. Innoc. cap. bone 2. de postul. prelat. Ita ille, Idem centet Felin, in d. cap.
 cum non licet, n. 14. in fine de prescript. cum ne dentur acephali, sine Rege, sine capi-
 te, ut locutæ Abb. c. per venerabilem num. 9. § 37. Qui filii sint legitimi. Fel. Abb. & D D
 cap. cum non licet de prescript. cap. nulla, dñs. 93. tum ne sit in manu Pontificis abi-
 ciendi à se claves ac sibi manus ligandi. ca. innocentius de elect. dicam infra lib. 3. cap. 1. n. 2.
 Quam sententiam docte confirmavit Gregorius Sayrus Theolog. Benedictinus
 tom. 1. Theologia moralis lib. 5. cap. 10. num. 12. dicens ne quidem ejusmodi privilegio
 quemquam immunem efficit censuris Bullæ Cœna Domini. qua de re dicam infra
 lib. 4. quest. 75.

Q V E S T I O IV.
Ius exemptionum an sit favorable vel odiosum.

S U M M A R I U M.

1. Agentis intentio inspicienda.	7. Exemptiones restringenda. 8. 14. 17.
2. Leges, statuta, privilegia, judicanda ex intentione concedentis.	10. Ampliatur etiam ad exemptiones inclusas corpori juris.
3. Exemptiones an concessa favore exemptorum.	11. Ad ordinum non concipi femininum.
4. Exemptiones an extendantur ad infra privilegiorum. 15. 16.	12. Redatio ad ius commune favorabilis.
5. Ius exemptionum odiosum.	13. Cum favor & odium concurrunt, prevaleat odium.
6. Pontifex diocesanus totius orbis.	18. In dubio judicandum pro ordinario.
	19. Jurisdictio ordinaria valde favorabilis.

1. Videri favorable ius exemptionum non paucis probari potest argumentis: quæ priusquam attingam præinitio, ut cogoscurat qualis sit actus, inspici debet an agens principaliter motus sit ob favorem, aut etiam ob odium. Primo casu fa-
 vorabilis, altero odiosus judicatur. qui exemptionem in pr. ubi Barb. & Bald. ff. de
 cond. indeb. Bald. l. 1. col. 10. vers. sed hic queritur effectu C. de summa trinit. estque gene-
 rale ut statuta, leges, privilegia censeantur favorabilia ex principali intentione con-
 cedentium. Bald. l. venia ubi D.D. C. de ius voc. cons. 433. Domina Ioanna col. 2. lib. 3.
 Niccolaus Milis in repertorio verb. lex dicitur favorabilis.

Atqui, nemo dubitaverit exemptiones concedi favore exemptorum, quandoque
 ut liberati jugo ordinarii quietius vivant: quandoque etiam favore sanctæ sedis,
 cuius